

Införande av IFRS 17 i Sverige

IFRS 17 Försäkringsavtal har nu färdigställt och publicerats. Flera svenska försäkringsföretag har börjat att analysera vilken påverkan standarden kommer att få på deras verksamhet, rapportering och processer. Denna artikel beskriver de förändringar som förväntas få störst påverkan på de svenska försäkringsföretagen och de praktiska implikationerna på deras finansiella rapportering.

Bakgrund

Den nya redovisningsstandard IFRS 17 Försäkringsavtal träder i kraft den 1 januari 2021 och syftar till att skapa:

- en enhetlig metod för redovisning av alla typer av försäkringsavtal,
- en högre grad av transparens över försäkringsföretagens intjänning och
- ökad jämförbarhet mellan företag och länder.

Vår artikel fokuserar på de förändringar som förväntas få störst påverkan på de svenska försäkringsföretagen utifrån Deloitte's praktiska erfarenheter från svenska och internationella IFRS 17-projekt, vår förståelse för den svenska försäkringsmarknaden och det nuvarande svenska regelverket.

Förhållandet till nuvarande regler

Det nuvarande svenska redovisningsregelverket för försäkringsföretag utgörs av ÅRFL,

RFR 2 och FFFS 2015:12. Detta regelverk skiljer sig avsevärt ifrån de redovisnings- och värderingsregler som föreskrivs i IFRS 17, men även när det gäller uppställningsformer för balans- och resultaträkningar och upplysningskrav. Att notera är också beskattningens nära samband med redovisningen i Sverige. Slutligen bör också uppmärksammas att det ännu inte är fastställt om IFRS 17 anses vara i överensstämmelse med svensk lagstiftning (ÅRFL) och därmed om IFRS 17 får, eller behöver, tillämpas i juridisk person.

Väsentliga effekter som förväntas påverka de svenska försäkringsföretagen

IASB har nyligen slutfört en undersökning över hur IFRS 17 förväntas påverka tolv globala försäkringsföretag. Utifrån resultatet av denna undersökning har vi identifierat åtta områden där vi rekommenderar att svenska

försäkringsföretag genomför analyser och utvärderar i vilken utsträckning standarden kommer att påverka deras verksamhet:

1. Gemensam redovisning av liv- och skadeförsäkringsrörelse,
2. I vilken utsträckning förenklingmetoder kan användas,
3. Ökad komplexitet till följd av en lägre aggregeringsnivå för redovisning och värdering av försäkringsavtal,
4. Ändrade regler för när avtalskomponenter kan särskiljas,
5. Införande av en särskild vinstmarginal med lämpliga intjäningsmönster,
6. Införande av en särskild riskmarginal,
7. Tillämpning i juridisk person och
8. Övriga områden.

Standarden kommer dessutom att medföra väsentliga förändringar i resultat- och balansräkningarnas uppställningsformer som också

behöver analyseras och hanteras, t ex definieras försäkringsintäkter i standarden utifrån försäkringsavtalens täckning snarare än mottagna premier. Redovisning av försäkringsavtal enligt IFRS 17 utgår ifrån en modell som bygger på diskonterade förväntade kassaflöden, medan de nuvarande reglerna utgår ifrån periodisering av premie- och skadeutbetalningar.

Standarden innehåller också en möjlighet att redovisa vissa förändringar i övrigt totalresultat (OCI) i stället för över resultaträkningen, särskilda regler om återförsäkring, övergångs- och implementeringsregler samt upplysningskrav som också behöver behandlas i förberedelsearbetet. I artikeln behandlar vi de åtta identifierade områdena i detalj och avslutar med att beskriva våra reflektioner om kostnaderna för implementeringen och möjligheterna till att dra nytta av genomfört Solvens 2-arbete.

1. Gemensam redovisning av liv- och skadeförsäkringsrörelse

Den nya standarden innebär att företag som bedriver blandad verksamhet kommer att behöva se över sin nuvarande indelning i en livförsäkrings- och en skadeförsäkringsrörelse i den finansiella rapporteringen. IFRS 17 bygger på en grundläggande värderingsmodell som kallas byggstensmodellen (Building Block Approach, BBA) för samtliga försäkringsavtal, en modell som även ska tillämpas på återförsäkringsavtal. (Figur 1).

De företag som utfärdar både livförsäkrings- och skadeförsäkringsavtal behöver säkerställa att system och processer i den finansiella rapporteringen klarar av att hantera de nya kraven på alla områden, inklusive uppställningsformer och tilläggsupplysningar.

Figur 1: Redovisning av försäkringstekniska avsättningen IFRS 17

Byggstensmodellen är den generella metoden att beräkna försäkringstekniska avsättningar och har principiella likheter med Solvens 2.

Kassaflödena värderas till en bästa skattning av de sannolikhetsviktade framtida betalningarna.
Diskontering görs med en marknadskonsistent räntekurva.
Riskmarginalen skall avspegla icke-finansiella risker utifrån den egna riskaptiten.
Vinstmarginalen består av framtida förväntade vinster under återstående täckningsperiod.

2. Användning av förenklingsmetoder

Vissa försäkringsavtal får redovisas enligt en förenklad metod (Premium Allocation Approach, PAA) under förutsättning att försäkringsskyddet inte sträcker sig mer än ett år efter ikraftträdandet och om tillämpningen av metoden kan anses ge en god approximation på en motsvarande värdering enligt huvudmetoden.

Försäkringsföretagen bör utvärdera vilka försäkringsavtal som de har utfärdat som kan redovisas enligt PAA-metoden och om det är önskvärt att redovisa och värdera dessa separat. (Figur 2).

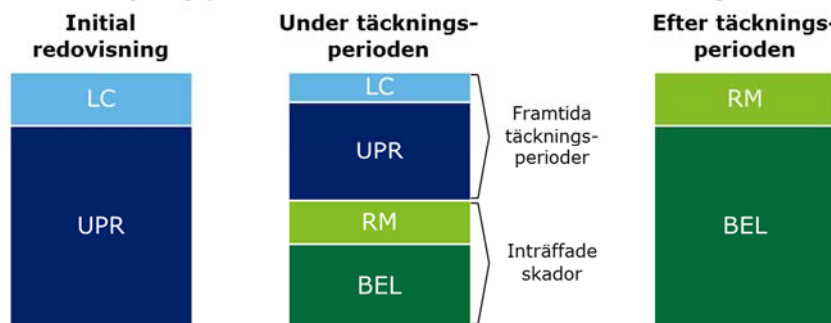
3. Aggregeringsnivån på försäkringsavtal och portföljer ökar komplexiteten

Standarden föreskriver också på vilken aggregeringsnivå försäkringsavtal ska redovisas och värderas, vilket får betydelse för fastställandet av när en grupp av försäkringsavtal anses vara onerösa (och en förlust behöver redovisas) och vid bestämmandet av vinstmarginalen i en sådan grupp.

IFRS 17 introducerar två aggregeringsnivåer. En *portfölj* består av försäkringsavtal som täcker samma typ av försäkringsrisk och som försäkringsföretaget hanterar gemensamt. Avtalen i en portfölj ska därutöver fördelas på

Figur 2: Förenklad modellen för avsättning för framtida intjäningsperioder

Byggstensmodellen kan ersättas med en pro-rata premieavsättning (UPR) med tillkommande avsättning för eventuella förluster på del av avsättningen som avser framtida intjäningsperioder. I den förenklade modellen redovisas ingen vinstmarginal.

LC: Avsättning för förluster (loss component) RM: Riskmarginal
UPR: Pro-rata-premieavsättning BEL: Bästa skattning av framtida kassaflöden

grupper, som uppfyller följande kriterier:

- En grupp kan endast innehålla försäkringsavtal som är tecknade under samma tolv månadersperiod,
- Avtal som vid tecknandet är onerösa får inte grupperas tillsammans med avtal som inte är det,
- Avtal som vid tecknandet inte anses vara onerösa, ska delas in i åtminstone två olika grupper; dels en grupp för sådana avtal som inte bedöms ha en betydande risk för att bli onerösa, dels en grupp för övriga lönsamma avtal,
- Särskilda regler finns för avtal som förvisso har tecknats under olika tolv månadersperioder, men för vilka det finns avtalsmekanismer om fördelning av kassaflöden mellan dem (*mutualisation*), t ex genom överskottsfordelning i ömsesidiga försäkringsföretag.

Som utgångspunkt ska försäkringsavtal kvarstå i samma grupp tills de löper ut. Ett försäkringsföretag kan därför komma att behöva hantera ett mycket stort antal grupper i sin redovisning.

Uppdelning i grupper kommer att medföra nya typer av beräkningar med tillhörande krav på grunddata och modeller för att uppskatta deras lönsamhet.

Hittills har de försäkringstekniska avsättningarna beräknats endast framåtriktat utifrån förutsättningarna på bokslutsdagen, men under IFRS 17 kommer det även vara nödvändigt att beakta utfallet i tidigare skattningar för att fastställa vinstmarginalen. Detta ställer krav på systemstöd och automatisering och förväntas påverka företagets övriga processer och i vissa fall även ansvarsfordelningen mellan organisatoriska enheter.

4. Ändrade regler för när avtalskomponenter kan särskiljas

Under nuvarande IFRS 4 kan försäkringsgivare särskilja depositions- och intäktskomponenter från försäkringskomponenter ("*unbundling*") i ett och samma avtal och redovisa dem separat. Med IFRS 17 kommer *unbundling* inte att vara tillåtet, såvida inte försäkringsgivarna kan påvisa att det är nödvändigt att göra det.

Det är särskilt för livförsäkringar med en depositionskomponent som detta kommer att få betydelse; om försäkringskyddet antingen löper ut eller förfaller vid samma tidpunkt som sparmomentet betraktas försäkringskomponenten och depositionskomponenten som i hög grad samberoende. Enligt IFRS 17 kommer dessa två komponenter inte bedömas vara särskiljbara från varandra, vilket innebär att sparkomponenten inte kan separeras ifrån försäkringskyddet och att hela avtalet sålunda kommer att behöva redovisas enligt IFRS 17.

Detta kan få betydande konsekvenser för verksamheten i svenska livförsäkringsföretag om de tecknar investeringsavtal med ett tillhörande livförsäkringskydd som är i hög grad samberoende av varandra. Försäkringsföretagen kommer att behöva analysera om sådana avtal behöver redovisas som ett enda sammansatt avtal enligt IFRS 17 eller om det finns spar- eller tjänstekomponenter som ska redovisas enligt IFRS 9 respektive IFRS 15.

5. Införande av särskild vinstmarginal med lämpliga intjäningsmönster

Vinstmarginalen (Contract Service Margin, CSM) är ett nytt koncept i redovisningen av försäkringsavtal. I IFRS 17 definieras detta som vinsten i ett försäkringsavtal utöver ersättningen för den risk som riskmarginalen ska kompensera för.

IFRS 17 föreskriver två metoder för hur vinstmarginalen ska upplösas över försäkringsavtalens löptid; huvudmetoden och den rörliga avgiftsmetoden. Dessutom innehåller IFRS 17 särskilda regler för när vinstmarginalen kan användas för förlustabsorbering som uppstår vid justeringar i försäkringsavtalens förväntade framtida kassaflöden och riskmarginal.

Huvudmetoden

Huvudmetoden används på försäkringsavtal där storleken på kassaflödena är direkt avtalad i försäkringsavtalen, vilket normalt är fallet i skadeförsäkringsavtal och livförsäkringsavtal utan rätt till eventuella överskott.

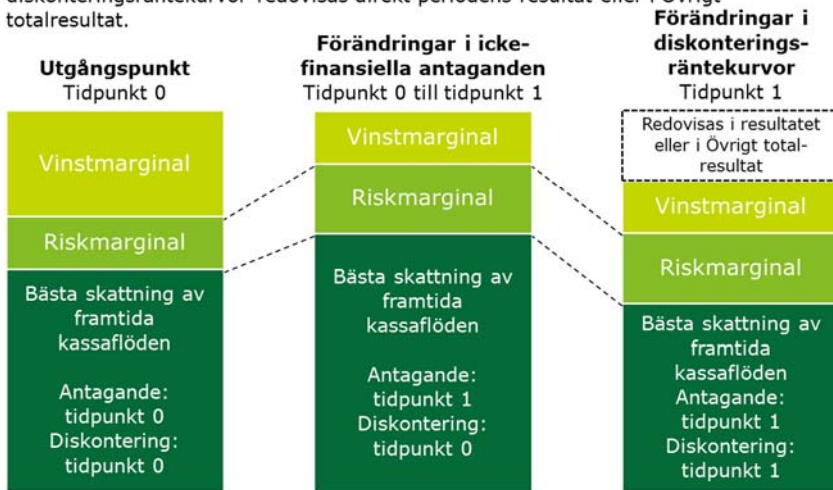
Enligt huvudmetoden beräknas vinstmarginalen vid försäkringsavtalets ikraftträdande som en residual till de förväntade framtida kassaflödena och riskmarginalen.

Eventuella förluster redovisas direkt i resultatet. Därefter justeras vinstmarginalen vid efterföljande värderingstillfällen för följande poster:

- Förräntning (*accretion*) på vinstmarginalen beräknat utifrån den ränta som gällde vid kontraktets ingående (*locked-in rate*) för avtalen i respektive grupp,

Figur 3: Redovisning av justeringar av vinstmarginalen

Enligt huvudmetoden kommer förändringar i icke-finansiella antaganden påverka vinstmarginalen och fördelas över framtida täckningsperioder. Förändringar i diskonteringsräntekurvor redovisas direkt periodens resultat eller i Övrigt totalresultat.

- Förlustabsorbering som uppstår på grund av justeringar av de bästa skattningarna av framtida kassaflöden och riskmarginalen som beror på förändrade icke-finansiella antaganden och
- Upplösning av vinstmarginalen under räkenskapsperioden enligt den metod som fastställts baserat på försäkringsavtalens duration och storlek.

I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna används olika räntekurvor för en och samma skattning. Den bästa skattningen och riskmarginalen ska uppskattas med den aktuella räntekurvan på balansdagen medan vinstmarginalen ska beräknas utifrån räntekurvorna som gällde vid försäkringsavtalens ikraftträdande.

Därför kommer det att vara nödvändigt att separera förändringarna i avsättningarna efter vad som orsakat dem. Tanken är att förändringar som beror på omständigheter som har inträffat under räkenskapsperioden ska reflekteras i årets resultat, oavsett om de påverkar kassaflödena först i efterföljande perioder. Syftet är att resultaträkningen ska avspegla de förändringar som har gjorts i de bästa skattningarna under räkenskapsperioden.

De ändringar som beror på förändrade finansiella förutsättningar kan inte påverka vinstmarginalen utan påverkar resultatet direkt i samma räkenskapsperiod. Här har försäkringsföretagen möjlighet att redovisa ändringarna i årets resultat (i posten Försäkringsrelaterade finansiella omkostnader) eller i Övrigt totalresultat.

Däremot kommer ändringar som beror på förändrade icke-finansiella förutsättningar att avspegla sig i justeringar av vinstmarginalen. Effekten blir att sådana ändringar i vinstmarginalen fördelas över den återstående försäkringsperioden.

Den rörliga avgiftsmetoden

Den rörliga avgiftsmetoden (Variable Fee Approach, VFA) används på försäkringsavtal där utbetalningarna är beroende på avkastningen på underliggande poster (underlying items). Metoden blir tillämplig på t ex. livförsäkringsavtal med rätt till villkorad återbäring.

Syftet med VFA är att undvika effekter i resultaträkningen som uppstår på grund av bristande överensstämmelse (mismatch) mellan redovisningsreglerna för avkastningen på de underliggande tillgångarna och för förändringar i

de försäkringstekniska avsättningarna som beror på förändrade finansiella förutsättningar.

VFA skiljer sig från huvudmetoden genom att periodens faktiska avkastning får användas för att justera vinstmarginalen. Det innebär att de förändrade finansiella förutsättningarna kan påverka vinstmarginalen med tillämpning av denna metod.

6. Införande av en särskild riskmarginal

Riskmarginalen (Risk Adjustment, RA) är också ett nytt koncept jämfört med de nuvarande svenska redovisningsreglerna för liv- och skadeförsäkring. Riskmarginalen är ett uttryck för bolagets egen riskaversion. Operationella risker ska inte beaktas i riskmarginalen.

Riskmarginalen enligt IFRS 17 ska vara ett uttryck för företagets specifika riskprofil, vilket är en skillnad från Solvens 2-reglerna där riskmarginalen ska vara marknadskonsistent.

En annan skillnad jämfört med Solvens 2 är att riskmarginalen enligt IFRS 17 ska fastställas utan beaktande av eventuellt återförsäkringsskydd, medan riskmarginalen i Solvens 2 beaktar sådant.

Oavsett vilken metod som används för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna ska riskmarginalen uttryckas som ett konfidensintervall vid fördelningen över tiden av de framtida kassaflöden som utgör de bästa skattningarna.

Att uttrycka riskmarginalen som ett konfidensintervall är också nödvändigt för att lämna tillräckliga upplysningar om den.

Det är möjligt att företagen i försäkringsbranschen gemensamt kommer att ta fram konfidensintervall för olika

försäkringsklasser som kan användas för beräknings- och upplysningsändamål.

Vi förväntar oss att många försäkringsföretag kommer ett utgå ifrån riskmarginalen som används i Solvens 2 och justera den på lämpligt sätt för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna.

7. Tillämpning i juridisk persons årsredovisning

Försäkringsföretag i Sverige har också att beakta ett antal specifika regler som gäller tillämpning av internationella redovisningsregler i juridisk persons årsredovisning.

Det är fortfarande osäkert i vilken utsträckning som dessa företag kommer att behöva, eller få, tillämpa andra regler än de som föreskrivs i IFRS 17 i juridisk persons årsredovisning. Det är inte omöjligt att dessa inte anses vara i överensstämmelse med den svenska ÅRFL eller att det nära sambandet mellan redovisning och beskattning i Sverige anses motivera särskilda lätttnadsregler vid redovisning i juridisk person. Vad Rådet för finansiell rapportering (RFR) och Finansinspektionen kommer att kommunicera på detta område kommer att vara av

synnerligen stor vikt för försäkringsföretagen att följa.

8. Övriga väsentliga förändringar

Utöver de väsentliga områden som nämnts ovan kommer det att finnas ett antal andra implikationer av att IFRS 17 träder i kraft i Sverige som också bör beaktas.

Presentation och upplysningar

Den huvudsakliga frågeställningen när det gäller uppställningsformer i resultat- och balansräkningarna, och tillhörande upplysningar, rör detaljnivån. Några aspekter som måste beaktas är:

- Hur mycket tid och resurser som måste läggas på att kommunicera med användarna av företagets finansiella rapporter så att de kan förstå och tolka den information som lämnas, och på vilket sätt de skiljer sig från de nuvarande.
- Förbereda VD och CFO på effekterna på de finansiella rapporterna och jämförelsetalen så att de kan förstå och förklara för användarna av hur det rapporterade resultatet kommer att förändras.

Standarden innehåller upplysningskrav på specifikationer och avstämningar över hur varje del

i byggstensmodellen har utvecklats under räkenskapsperioden, såsom:

- Förändringar i diskonteringsräntor,
- Förändringar i riskmarginalen (särskilt hur konfidensintervallet beskrivs eftersom det ger information om ett försäkringsföretags riskaptit),
- Avstämningar över hur vinstmarginalen har förändrats under räkenskapsperioden och
- Avstämningar mellan upplysningarna och resultat- och balansräkningarna.

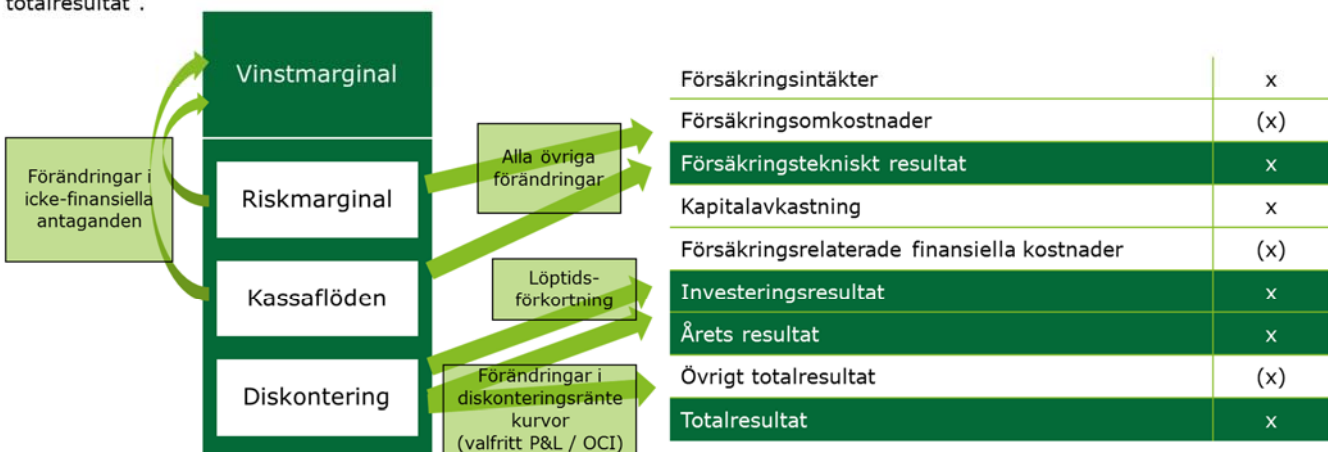
Dessutom kommer förändringarna – särskilt av definitionen på försäkringsintäkter – att medföra förändringar i flera nyckeltal.

Två möjligheter för redovisning av förändringar i diskonteringsräntan

Möjligheten att redovisa effekterna av förändringar i diskonteringsräntan som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i övrigt totalresultat eller i resultaträkningen är en nyhet för svenska försäkringsföretag. Hur detta redovisas framgår av Figur 4.

Figur 4: Redovisning av resultatet enligt huvudmetoden

Förändringar i icke-finansiella antaganden påverkar vinstmarginalen, medan förändringar i finansiella antaganden redovisas direkt i årets resultat. Det finns en valmöjlighet att redovisa förändringar i diskonteringsräntan direkt i resultatet eller i Övrigt totalresultat .

Under den rörliga avgiftsmetoden (VFA) kommer dock förändringar i diskonteringsräntekurvan att påverka vinstmarginalen direkt.

Det kan finnas fördelar med att redovisa dessa effekter i övrigt totalresultat som bör övervägas. Detta gäller särskilt samordningen med IFRS 9 för att uppnå stabilitet i resultaträkningen, i vilken utsträckning som förräntningen på vinstmarginalen sker till en annan ränta än marknadsräntan och jämförbarheten med utländska försäkringsföretag.

Återförsäkring

Det finns endast en metod för redovisning och värdering av återförsäkringsavtal men det viktiga är att dessa värderas helt fristående som självständiga försäkringsavtal.

Detta kan medföra att det kan uppstå situationer där kontraktsgrensen för ett återförsäkringsavtal inte exakt överensstämmer med den för försäkringsavtal vars risker det återförsäkras.

Implikationen av skillnader i kontraktsgrenser kan bli betydande på de finansiella rapporterna jämfört med under de nuvarande reglerna. Dessutom kommer ändringarna – särskilt det ändrade intäktsbegreppet – att medföra att flera nyckeltal och KPIer förändras.

Övergångsregler

Det finns särskilda övergångsregler vid förstagångstillämpning av standarden som försäkringsföretagen måste beakta. Vinstmarginalen för öppningsbalanserna måste uppskattas som om IFRS 17 alltid hade tillämpats, t ex kommer man att behöva räkna om de förväntade vinsterna på befintliga försäkringsavtal vid övergångstidpunkten. Den kommer att vara den 1 januari 2020 för företag med kalenderår som räkenskapsår, alltså ingången av jämförelseåret.

Det finns tre möjliga sätt att räkna om öppningsbalanserna avseende försäkringsavtal och som ska tillämpas i följande ordning:

1. **Fullständig retrospektiv tillämpning** av de nya reglerna, såvida det inte är praktiskt ogenomförbart.
2. Där detta inte bedöms vara praktiskt genomförbart har försäkringsföretagen möjlighet att antingen:
  - Tillämpa en **modifierad retrospektiv tillämpning**. Målsättningen med denna ansats är att komma fram till ett resultat som ligger så nära resultatet av den fullständiga retrospektivtillämpningen som möjligt, genom att använda rimliga och relevanta antaganden, eller
  - Tillämpa **verkligt värdeansatsen** i från övergångstidpunkten.

IASB har låtit förstå att kraven på att hävda att det inte är "praktiskt genomförbart" kommer att vara i linje med motsvarande sådana krav i övriga IFRS-standarder. Bland övriga lättnader i övergångsreglerna kan nämnas:

- Där gruppering av avtal i tolv-månadersperioder inte är möjligt kan avtal som tecknats under olika år läggas samman i en enda grupp.
- Förräntningsräntan som används på vinstmarginalen kan sättas vid övergångstidpunkten, vilket innebär att man bortser ifrån skillnader i marknadsräntan vid tidpunkten när avtalen trädde i kraft och vid tidpunkten för övergången till IFRS 17, ingången av jämförelseåret

För svenska försäkringsföretag som har tillämpat betryggande antaganden är det troligt att de kommer ha svårt att tillämpa den fullständigt retroaktiva metoden för fastställande av öppningsbalanserna.

Betydande kostnader för implementering av standarden

Med tanke på komplexiteten och detaljnivån i rapporteringskraven enligt IFRS 17 utgår vi ifrån att det

kommer att behövas betydande resurser för data- och systemimplementering under de närmaste tre åren.

Vi rekommenderar därför försäkringsgivare att så snart som möjligt ta ställning till vilka förberedelsesteg som behöver genomföras för att leva upp till kraven i IFRS 17. Det är viktigt att utforma en plan som medför att implementeringen kan genomföras effektivt genom att dra lärdom från erfarenheter vid implementeringen av Solvens 2, men även genom att utnyttja befintliga processer inom den finansiella rapporteringen, inklusive reservberäkningen, som man kan bygga en IFRS 17 grund på.

Vad försäkringsföretagen i förstone bör fokusera på under det närmsta året är:

- Att förstå vilken påverkan som IFRS 17 kommer att ha på den övergripande affärsmodellen. Att utbilda lämplig nyckelpersonal som kan leda implementering tillsammans med övriga medarbetare kommer att vara nödvändigt.
- Fatta strategiska beslut om förstagångstillämpning och implementering och målbilder.
- Besluta om en budget för implementering av IFRS 17.
- Börja att anställa och introducera rätt medarbetare (aktuarier, ekonomi- och IT-personal) eftersom dessa resurser förväntas vara begränsat tillgängliga på marknaden.
- Börja utbilda företagsledningen och ägare i hur IFRS 17 kommer att förändra den finansiella rapporteringen.
- Inled kontakter med samarbetspartners och konsulter i implementeringen.
- Börja involvera en vidare krets av intressenter (t.ex. HR och externrevisorer).

Användning av tidigare genomfört arbete vid implementeringen av Solvens 2

Under åren innan Solvens 2 trädde kraft lade de svenska försäkringsföretagen ned ett betydande implementeringsarbete, bland annat för att kunna beräkna försäkringstekniska avsättningar utifrån en bästa skattning med ett tillägg för en särskild riskmarginal. Även om IFRS 17 skiljer sig åt från Solvens 2 i flera specifika avseenden vid fastställandet av de försäkringstekniska avsättningarna, så finns det även flera områden där de helt eller delvis överlappar varandra när det gäller kassaflödesberäkningar och värderingar.

Försäkringsföretagen bör göra en analys över på vilka områden inom Solvens 2 där man kan uppnå skalfördelar och effektivitetsvinster vid tillämpning av IFRS 17.

Kontaktpersoner

Thomas Ringsted

Partner

Telefon: +45 27 14 20 44

Email: tringsted@deloitte.dk

Henrik Persson

Senior Manager

Telefon: +46 70 080 33 46

Email: hpersson@deloitte.se

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.com/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.

Deloitte provides audit, consulting, financial advisory, risk management, tax and related services to public and private clients spanning multiple industries. Deloitte serves four out of five Fortune Global 500® companies through a globally connected network of member firms in more than 150 countries bringing world-class capabilities, insights, and high-quality service to address clients' most complex business challenges. To learn more about how Deloitte's approximately 244,000 professionals make an impact that matters, please connect with us on LinkedIn or Twitter.

This communication contains general information only, and none of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, its member firms, or their related entities (collectively, the "Deloitte network") is, by means of this communication, rendering professional advice or services. Before making any decision or taking any action that may affect your finances or your business, you should consult a qualified professional adviser. No entity in the Deloitte network shall be responsible for any loss whatsoever sustained by any person who relies on this communication.